

2. Галицька М. Складові комунікативної компетентності студентів вищих навчальних закладів. //Освітологічний дискурс. 2015. № 2(10).- С.39-48.
3. Кравченко-Дзондза О. Педагогічні умови формування комунікативної компетентності студентів //Науковий вісник МНУ імені В.О. Сухомлинського. Педагогічні науки №1 (52), 2016.- С.98-102.
4. Стеценко Н.М. Комунікативна компетентність як складова професійної підготовки сучасного фахівця. //Педагогічний альманах. 2016. Вип. 29.- С.185-191.
5. Шведова я.в. формування комунікативних вмінь здобувачів вищої освіти в процесі вивчення міжфакультетської дисципліни «покоління x, y, z та виклики сучасності//наукові записки кафедри педагогіки,2021.- випуск/ issue 48.- с.71-81

Куренін Вячеслав
(м. Миколаїв)

КОМУНІКАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ З ГРОМАДСКОСТЮ

Аналізується інформаційна комунікація, що допомагає досягти цілі, забезпечити взаєморозуміння, формувати цілі та способи досягнення поставлених завдань, працювати у команді.

Комунікація, це акт спілкування між групою людей (особистостями) [1, с. 143] у процесі якого відбувається зв'язок між тими, хто спілкується, передається інформація від однієї особи до іншої. Комунікація вимагає: наявність повідомлень; генерації інформації між особами, які спілкуються; наявність каналів комунікації; наявність зворотного зв'язку (сприйняття та розуміння інформації).

Комунікацію, залежно від статусу розрізняють, як: формальну та неформальну. Перша відповідає прямому ланцюгу команд, це частина комунікації, яка необхідна для виконання певної роботи в команді (наслідок ієрархії влади в організації); друга - заповнює розриви, що існують у формальних комунікаціях, підтримує формальні комунікації (спонтанні, несанкціоновані менеджментом). Міжособистісні комунікації забезпечують планування, здійснення і контроль за діяльністю службовців, полягають в обміні інформацією пізнавального та афективно-оціночного характеру.

У сфері держуправління є поняття комунікації та інформаційного обміну, вони поділяються на внутрішньо-організаційні комунікації: зв'язки між структурними елементами прийняття рішень та зовнішні комунікації: інформація громадськості про діяльність органів влади. Зауважимо, від сучасного державного менеджера вимагається бути гнучким [2, с. 189], вміти спілкуватися з державними діячами, адміністративним персоналом,

громадськiстю. Лише такий пiдхiд робить комунiкацiю державних службовцiв адекватною, а держслужбовцiв цiлеспрямованими, високоiнтелектуальними, функцiонально унiверсальними.

В контекстi своєї професiйної дiяльностi працiвники публiчної сфери мають володiти науковими методами обробки iнформацiї, розширеним свiтоглядом, вони мають популяризувати свою дiяльнiсть через зв'язки з громадськiстю, ЗМI, iнтернет та телекомунiкацiї. Такi комунiкативнi навички допомагають держслужбовцям вдосконалювати стиль, форми та методи роботи, ефективно управляти своєю дiяльнiстю [3, с. 148], швидко орiєнтуватись у сучасному iнформацiйному просторi.

Взаємодiя органiв влади i громадян сприяє розвитку демократiї, ефективностi державного управлiння; активiзує зацiкавленiсть громадян у суспiльно-полiтичних процесах громади; збiльшує рiвень захисту їхнiх прав i свобод [4, с. 61]. Шлях iнновацiйного розвитку у рiзного роду сервісних послуг на мiсцевому рiвнi, освiта, наука, культура, охорона здоров'я тощо, вiдбувається через розвиток iнформацiйно-комунiкативну взаємодiю. Такi принципи, як вiдкритiсть, гнучкiсть, прозорiсть вiдiграють все бiльш вагомi роль у дiяльностi державних органiв влади мiсцевого самоврядування.

Зацiкавленiсть мiсцевих органiв влади у популяризацiї своєї дiяльностi, на сьогодні, вiдчувається все бiльше i бiльше [5, с. 148]. Зацiкавленiсть проявляється через роз'яснення та iнформування, доведена до вiдома громадськостi необхідних вiдомостей. Буде це сприяти збiльшенню капiталу довіри до роботи державного апарату? Зрозумiло так.

Двостороння комунiкацiя мiж владою i громадянами посилюється завдяки використанню технологiй електронної демократiї, створенню iнтерактивних сервісiв. Аспект розвитку iнформацiйного суспiльства, як з сторони влади, так i громадян надають бiльших можливостей для демократiї. Регулюючий i координуючий механiзм комунiкацiї з громадськiстю забезпечує ефективностi та стабiльностi функцiонування суспiльного органiзму громади в цiлому. Рiзновиди комунiкацiї з громадськiстю:

1. Демократiя спiвучастi - делегацiя своїх повноважень виборцями, дозволяє вдосконалити iнформування громадян про дiї влади та активiзацiю їх участi у прийняттi рiшень державно-управлiнського складу.

2. Iнформування - надання iнформацiї громадськостi (групам, органiзацiям), є базовою необхідностю поширення iнформацiї про свої дiї. Iнформацiя надається за власною iнiцiативою або на вимогу громадян (органiзацiї).

3. Консультування – обмiн думками, iдеями, iнформацiєю тощо, обов'язкова адмiнiстративна процедура. Воно повинно мати чiтко поставлене завдання та бути повним й об'єктивним.

У комунiкацiї держслужбовцiв з громадськiстю є певнi розбiжностi, це недостатнiй рiвень комунiкативної культури. На думку представникiв влади громадськiсть у деяких питаннях спiвпрацi виступає розрiзнено, пасивно та суперечливо. Громадськiсть вважає сучасних держслужбовцiв корумпованими,

закритими, непрозорими. Представники влади від громади очікують системну, компетентно-професійну інформацію, яка буде придатна для трансформації в нормативно-правові акти. Громада не розуміє владу з тих повідомлень і змісту подій, яка сама ж влада і робить.

Культура спілкування повинна формувати відповідні взаємні зобов'язання і підвищувати рівень довіри [6, с. 30]. Обов'язковим змістом та місією діяльності держслужбовців повинна бути повага до громадян та їх прав.

Таким чином, на сьогодні необхідною умовою професійної діяльності держслужбовців є комунікативна обізнаність. Вона формує цілісну систему загальноосвітніх і професійних знань, розвиток професійних компетенцій, є особистісно-психологічною орієнтованістю працівників владних структур місцевого самоврядування.

Формування сучасних комунікативних взаємовпливів сприяє вихованню грамотного сучасного управлінця, формує особисту культуру відкритого спілкування та прагнення до ефективної комунікації.

Література

1. Кудряшова А. Б., Курепін В. М. Розвиток місцевого самоврядування в мінливих умовах воєнного стану // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції: матеріали X всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв: МНАУ, 2023. С. 142-144. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15756>.

2. Лазіс М. І. Оновлення засад та механізмів залучення молоді в громадах // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти: матеріали II Міжнар. наук-практ. конф., Миколаїв-с.Коблеве, 9 червня 2022 р. Миколаїв: МНАУ, 2022. С. 189-190. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11907>.

3. Іваненко В.С., Курепін В. М. Місцеві органи влади в умовах воєнного стану: повноваження та співпраця військових адміністрацій з органами місцевого самоврядування // Правові засади організації та здійснення публічної влади: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції, м. Хмельницький, 17 червня 2022 р. Хмельницький: Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. С. 148-150. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11869>.

4. Кравчук Р. В. Реалізація соціальних прав людини: конституційні гарантії, їх реальний стан та перспективи реформування // Захист прав людини в Україні: сучасний стан та перспективи вдосконалення: матеріали Науково-практичного круглого столу, присвяченого 75-й річниці проголошення Загальної декларації прав людини (м. Хмельницький, 8 грудня 2023 року). Хмельницький: Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2023. С. 60-62. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/16960>.

5. Іваненко В. С., Курепін В. М. Органи місцевого самоврядування в умовах воєнного стану // Моделювання соціально-економічного розвитку в

системі забезпечення продовольчої безпеки: зб. тез Всеукр. наук-практ. конф. (м. Миколаїв, 10-11 трав.2023р.). Миколаїв: МНАУ, 2023. С. 41-44. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13902>.

б. Іваненко В. С. Органи управління в конфліктних і надзвичайних ситуаціях // Глобальні цілі сталого розвитку – безпека світу, соціально-економічні та екологічні прояви, можливості активізації партнерства: тези доповідей - здобувачів вищої освіти денної й заочної форм навчання за результатами щорічного тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті, м. Миколаїв, 12 листопада 2020 р. Миколаїв: Миколаївський національний аграрний університет, 2020. С. 29-31. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8203>.

Куренін Вячеслав, Кузнецова Ірина
(м. Миколаїв)

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛІВ У СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Доводиться, що нехтування безпекою, особливо в умовах воєнного стану в Україні, призводить до негативних наслідків і навіть трагедій.

Не викликає сумнівів, що тільки за умов високої культури та обізнаності пересічних громадян досягається належний рівень безпеки життєдіяльності у суспільстві. Зрозуміло, є певні умови при яких ризик у небезпечних ситуаціях можна довести до прийнятого, при якому людина буде відчувати себе у відносній безпеці. В таких питаннях особлива роль належить освіті [1, с. 15]. А набрання безпекових компетенцій спільнотою, зрозуміло, залежить від викладачів, які викладають такі дисципліни, як «Безпека життєдіяльності», «Охорона праці», «Цивільний захист» в освітніх установах країни.

В сучасних мінливих умовах сьогодення, коли населення України потерпає від активної військової агресії, коли кількість надзвичайних подій та надзвичайних ситуацій природного, техногенного характеру не зменшується, а із року в рік збільшується професіоналізм фахівця, який навчає безпеці повинен бути на надзвичайно високому рівні. Тому професіоналізм викладача та розвиток його компетентності відіграє особливу роль у суспільстві і є актуальним та необхідним.

Високий рівень компетентності викладача з безпеки життєдіяльності забезпечує тим, хто навчається певний рівень життєвих навичок для визначення ступеня ризику, уникнення неадекватних ситуацій та своєчасного впровадження індивідуальних безпекових заходів та алгоритму дій по мінімізації наслідків несприятливих ситуацій.